

6386
Đặt legal
Hanoi
1931

DEPOT-LEGAL
RESIDENCE SUPERIEUR
TONKIN

夢麟齋

MỘNG - LÂN CHỖ

XUẤT BẢN TẠI
PHÚC VĂN HIỆU
91, Phố Hàng Gai
HANOI - TONKIN

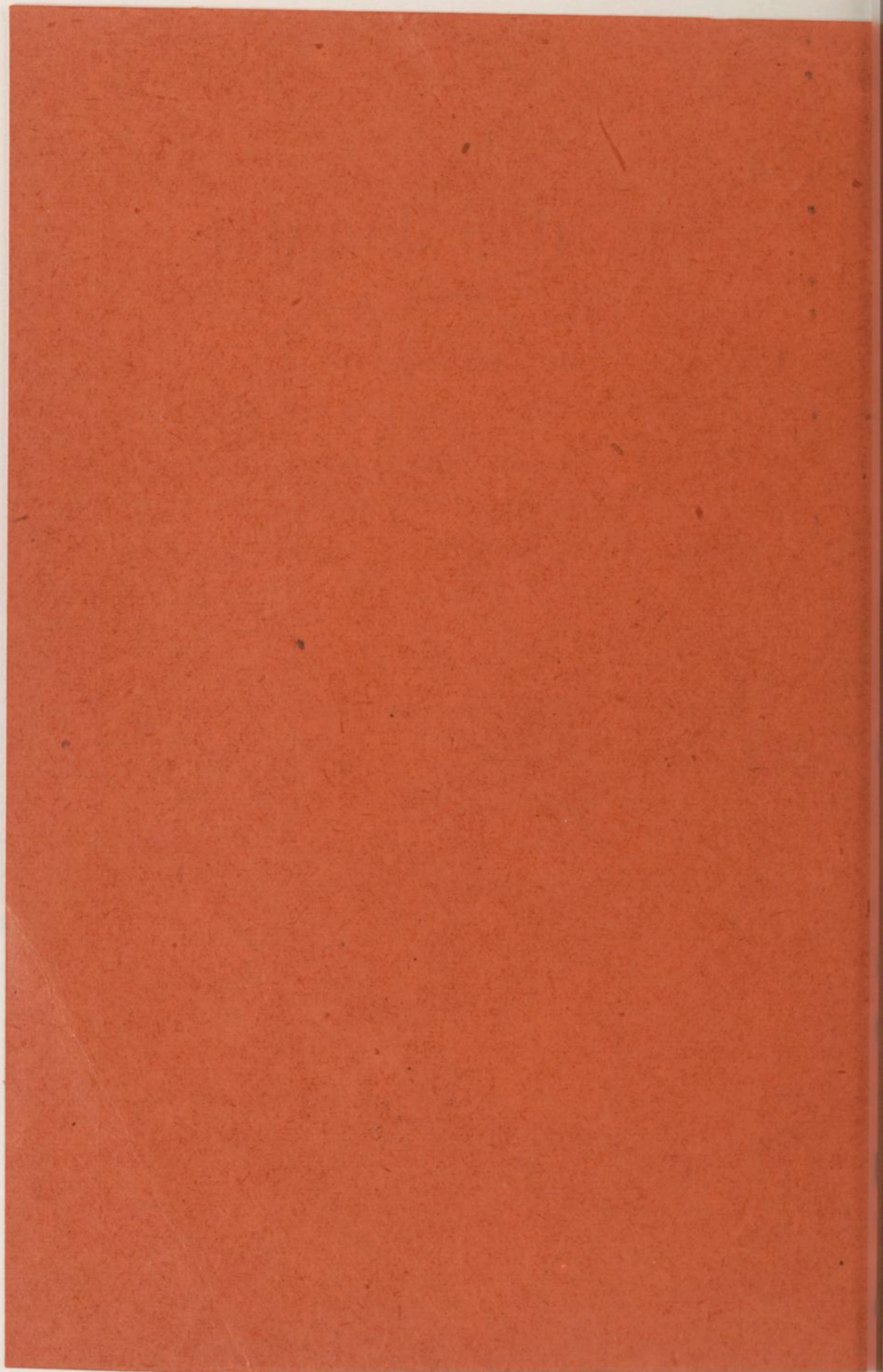
IN LẦN THỨ TƯ
Có sửa đổi lại

Dịch giả giữ
bản quyền

Giá : 0\$25

1931

1009

Mây nhời dẫn đầu

HỒI THỨ HẾT

Đẹp đám dẫn trò, xong Mộng-Lân đi thi, thi không đỗ lúc về lạc lối, gặp Động-Tiên, thì hai mẹ con gặp nhau, rồi mẹ Mộng-Lân trao thoa cho Mộng-Lân xong rồi cho Bạch-Sà Nương kết duyên tần tần với Mộng-Lân.

HỒI THỨ NHÌ

Vợ chồng Mộng-Lân đưa nhau về đến dữa đường thì vợ Mộng-Lân đau đẻ xong rồi sinh đặt con trai, đặt tên là Mộng-Lân, khi về tới nhà kẻ đã ba thu, xong rồi có khoa thi Mộng-Lân, lại đi thi nữa lúc đi rồi thì vợ ở nhà kiếp trần đã mãn thiên, Lôi xuống đưa về Động-Phủ.

HỒI THỨ BA

Mộng-Lân đi thi về đến nhà thì không thấy vợ chỉ thấy con khóc ở trong đường màn mà thôi, thì Mộng-Lân than thở hồi lâu, thì vợ hiện hình nên nói, lại biến đi ngay.

HỒI THỨ TƯ

Được ít lâu thì Mộng-Lan đã nhón, khi lên rừng
chơi thì gặp giặc Nữ nhung, đôi bên ra trận, vừa
được một trăm hợp thi nữ nhung thua trận

MỘNG-LÂN CHÒ

HỒI THỨ NHẤT

Anh em dĩ nghệ kiếm một đôi lối trước tôn trọng việc thờ, sau thì hầu hạ các cụ thương con nhà nghề đi tới nơi về tới chốn, công thành danh toại lên trăng

HÁT

Tiệc mở chén quỳnh, lễ bầy tôn Thánh lễ nghinh xướng tùy, vả chúng tôi nay thực đứng nam-nhi y ới y thực đứng nam-nhi, tôi vào tôn chúc một khi sang dầu, hai tôi chúc mừng trăm tuổi sống lâu, phơ phơ dầu bạc trên đầu cụ trắng như bông, cái tay cụ cầm gậy chúc hóa long, long ly quý phượng như sinh một nhà, sách có chữ rằng : thất bầy tam ba tam thất nhị thập nhất cổ, vừa đương sinh y ới y.

Ấy là bước ra mở đám rộng rãi phật tại tây thiên dân đầu đo thái bình ca lạc.

Ấy sau tôi lại mừng Đức-Thánh-Cả ngài đây tối linh tối tú, ngài tọa ngự trên ngai vàng, năng lá quốc ủng hộ trong thôn dân đồng xã, được phước lai tái tống. Sau tôi lại mừng các cụ ngài đây giống cây đức giềng già xanh tốt, phú như hải thọ lại như san, gioi cánh vàng lá ngọc nở ra, hình như thể tam hộc ngũ quế. Sau tôi lại mừng các cụ ngài đây sinh

con trai đắc thành hoàng tử, sinh bề gái như phượng như loan vẫn đi thi tên chiếm bảng vàng, nông làm ruộng phong đăng hòa cốc, ấy là nhớ xưa tích cũ có một chương tên gọi Mộng-Lân quê ở Quảng-tây cầu ô thước vốn giòng họ lý, thừa tấm bé học hành thi lễ, đường công danh phó mặc tại thiên, lòng còn muốn theo đòi kinh sử bút nghiên đường văn mặc còn giữ nền thi họa

Thầy giáo ra bảo học : Anh em kiếm một đôi lối ra mà gõ dần trể nhé các iêng ơi. sử nhân úy bất như sử nhân ái đắc nhân tài mặc nhược đắc nhân tâm, sách có chữ rằng ; khắc cốt minh tâm, khi vui kẻ tỉnh người say, khi buồn nhớ đến anh em bạn cùng, ấy là tôi nhớ đời hồn mang khai nhất, người lập ra bát quái tam hào dân xưa còn ẩm huyết như mao, vua Thần-Nông người giầy cấy cấy cũng bởi thương dân đói khát.

Nào bây giờ ra thì ai học tôi nào.

Mộng-Lân nói : Thừa thầy con ạ

Thầy giáo nói : Quê anh ở đâu ?

Mộng-Lân nói : Thừa thầy quê con ở huyện Sa-đường nghe thấy thầy độ lượng văn chương con tìm đến ăn mày đạo thánh.

Thầy giáo nói : Con nói rằng, quê con ở huyện sa đường, mà nghe thấy thầy độ lượng văn chương

con tìm đến ăn mày đạo thánh, có phải không ? thì con sang đây mấy người ?

Mộng Lân nói : Thừa thầy con sang đây một người, con sang đây một người mấy một thầy một cô thì chả là tam nhân đồng hành tất hữu ngã sư.

Thầy Giáo nói : Nào bây giờ thì con học tổ tông hay là sóc đĩa hay là học vật ?

Mộng-Lân nói : Thừa thầy con học sách Dương-tiết.

Thầy giáo nói : Sách Dương-tiết thì thầy nửa biết nửa không, con có biết thêm vào mà học, học trò mở sách ra thầy bảo. Thầy bảo rằng : Ông dương-tiết phan thị rằng vinh viết, trị thiên hạ hữu đạo thân hiền viễn gian, chốn bỏ việc quan, là tín thưởng bèn tất phạt, ba người cũng ngã là tam giả chi yếu, ông thánh đi trước là thượng đại nhân. quần thần theo chân là thánh ất rĩ, trẻ con thủ thi là nhĩ tiều sinh, quan viên tế đình là khả tri lễ giả. Học trò mày học lem lém hết cả chữ thầy, ông lại ục cho mày mấy ục bây giờ, học trò thì buổi văn minh giáo giở con phải theo thầy bảo con học thêm vài văn quốc ngữ, chẳng nữa mai sau con có đi thi không có quốc ngữ thì không đỗ, con mở sách ra thầy bảo, qua quả quâ que. học trò ơi, bây giờ thầy bảo con học như thiết như tha, như trác

như ma, thầy bảo con như trác như ma nay hết cả chữ thầy về ngôi Tổng sư ở Phú-Lý.

Mộng-Lân nói : Cúi đầu bái tạ tôn sư, buồn một nỗi nay thầy trở gót, trời đất ơi, sông cùng sao sóng chẳng cùng, trời ơi, hăm kẻ anh hùng làm chi, nay tôi nghe trong chiều đình có mở khoa thi thời tôi sẽ tạm lui trở gót, ời hề con, sắp sửa lều chiếu để thầy tờ ta đi thi.

Hề nói : Anh em kiếm một đôi lối để đi thi nhé. ấy là bước chân ra, thị bất giác, thị bất giác, thị cô tô là thị cô tô, công mẹ vợ nội qua bề hồ, trả là tài ông rề hả hả hả, người dị kỳ như thế này, mà lại được vào trường thi kia đấy.

Lại nói : Nào bây giờ nói một câu để đi thi nhé, nói rằng lơ thơ tơ liễu buông mảnh, chim oanh học nói trên cành mĩa mai em nghĩ cái mình em cái cúc bạc đeo tai, cúc/bạc thì có, châm cái thị không, cái mái tóc mai vẫn lộn khăn sông. quần lĩnh thâm tình đôi ba chiếc má hồng cô nhớn như, tình bằng rằng đen ai ruộm cho mình, để rằng mình đẹp, để tình anh say, tình bằng năm quan mua lấy miệng cười, mười quan anh chẳng tiếc, tiếc người rằng đen, mình về mình nhớ ta chẳng, ta về ta nhớ hàm răng phú mình cười.

Hề nói : Ấy dạ lậy thầy, ống quyền lều chiếu con sắp đã xong thầy tờ lên đường kéo tối.

Mộng-Lân nói : Thượng lộ đăng trình ca nhất khúc vui chân ta chầy, các thầy nho đệ ơ, à các thầy nho đệ ơ đợi em cùng chiếm bảng đề danh. này đây đã tới Trường an rồi nọ, thầy tờ ta tìm chốn nghỉ chân ngày mai sẽ lên trường ứng thí.

Mộng lân nói : Chanh con, đưa ống quyền lều chiếu cho thầy đề thầy vào trường.

Lại nói : kiếm một câu đề làm văn phải phép chẳng

Qui nói : Văn tôi làm rằng. Ba nén nhang thơm thấu cửu trùng, kính thiên kính địa kính lanh thần, chữ rằng nhất niệm thông tam giới. Chúc vua muôn tuổi ngự ngai vàng.

Quan trường ra trăm quyền nói . Kim liên thác tích lĩnh đầu vân, tài bảo kinh luân nhất tự bản, thủ biểu tăng sâm tồn dưỡng mẫu, thế gian nan thức thị anh hùng, ngày nhân vào chơi san cước, đêm thanh đàn khán thi thư, cũng có phen chơi chốn lâm tuyền; cười bạch nhạn về miền tế ngục.

Mộng Lân nói : Tôi Mộng-Lân vào bái yết hoàng gia, chúc thiên tử vạn vạn tuế, văn lâm rồi nộp dữa bộ giồng, xin lượng quan người khai khán.

Quan trường nói : Văn Mộng-Lân làm đầu bài đã hỏng thôi con về dành đề khoa sau.

Mộng-Lân than : Trời đất ơi, tôi biết bao công của học hành đường công danh tôi đợi đến bao giờ, trời đất ơi là trời đất ơi ! Hề con nay thầy thi thời đã hỏng thời con sắp sửa ống quyền vào đề thầy tờ ta trở gót trường lui.

Hề than ; Ai làm lên nông nổi nước non này, trời đất ơi, nông nổi ấy kẻ đã sao siết.

Mộng-Lân nói : Con đừng nói nữa kẻo thầy đau đớn. đi mau mau cho tới quê nhà, thầy gắng sức ra công đèn sách.

Hề nói, ời thầy ơi, đường đi này lúc đi thì không thấy, nay ra về lại có động kia, thường lạc lối, ngàn sao là ngàn.

Mộng-Lân nói Ới hề con ! thầy trông lên bóng mặt trời đã ngả, thầy tờ ta tìm vào đây ta nghỉ.

HỒI THỨ HAI

Các Tiên ra.

Tiên nói ; Ngày hôm nay thanh nhàn mát mẻ, các bạn tiên hội nghị bỗng lai, ngày hôm nay thừa nhời tiên huấn chị em ta hội nghị bỗng lai sao có người ngồi ở mái ngoài, ta ước hỏi lạc loài chi đó

Tiên ra hỏi : trình chàng ở chốn này là chốn kinh đô tứ phủ giám hỏi chàng tên gọi là chi, đề tôi về tàu với đơn tri, trình tiên mẫu tường kỳ áo lý.

Mộng-Lân nói : Người đã hỏi thì tôi xin nói, tôi nói ra chỉ sợ người cười, tôi đã nói người đừng cười tôi mới nói.

Mộng-Lân nói : Tôi nay vốn quảng-tây quê ngũ biểu tự Mộng-Lân, cầu ô nổi dịp sông ngân, vốn giòng rỗi theo dòng họ Lý, đã mấy phen ra trường ứng thí, trâm bút nghiên trở lại quê nhà, đi tới đây đường xá thì sa, xin ngồi tạm tây biên ngoài mái.

Tiên nói, Trình trường ngồi chơi thư thả, đề tôi về tàu với tiên mẫu được hay.

Bạch lạy Chúa-tiên, sai chị em tôi ra ngự nhà vàng, thấy một người nhan sắc dị thường, hỏi ra tên gọi Mộng-Lân quê ở quảng-tây, cầu ô thước vốn giòng họ Lý, đã mấy phen ra trường ứng thí chặm bút nghiên trở lại quê nhà đi tới đây đường xá thì sa, xin ngồi tạm tây biên ngoài mái

Tiên mẫu nói, sự đâu quái gỡ, Mộng-Lân kia vốn nó con ta, truyền tiên nữ bay ra đón lấy trường vào, cho ta ướm hỏi.

Tiên nói, Mộng-Lân hỏi Mộng-Lân quá bộ vào Chúa-tiên ướm hỏi.

Hề nói, nào cậu, ai khôn vào trước

Mộng-Lân nói : Tao khôn.

Hề nói : Tôi khôn

Mộng-Lân nói : Mày khôn thì mày vào trước,

Cậu bảo tôi vào trước có phải không ?

Hề nói : Anh em nhờ một dịp trống kèn để đi vào động nhé.

Mộng-Lân nói : Mày vào động có thấy gì không

Hề nói : Con vào động chỉ thấy tiên nhưn tiên bé tiên mẹ tiên con tiên đỏ như son tiên vàng như nghệ lại có cả liên tiên-tiên

Mộng-Lân nói : ấy mấy lắm tiên, thôi bây giờ cậu mấy mày vào động, vào động nói : Bạch lạy chúa tiên Mộng-Lân con đã vào hầu

Chúa-tiên nói : May sao khéo gọi là may, sao con biết mẹ ở đây con đến, vốn kiếp trước mẹ trên trần vụ, nặng âm cung thấu đến thiên đình, sắc bau cho mẹ lại được dáng sinh, cai tiên nữ ở trong bảy bộ, con đã vào đó mẹ ban cho con một cành kim thoa, cứ sườn non thuận nẻo mà ra, đừng động đột ở trong lễ phép, số trần thế con còn 1 ặng kiếp rở ra về lập lấy công danh, vả chốn này là chốn hồng doanh, không có nhẽ lưu người trần tục, lời mẹ dặn tuỷ chung khúc chực, cứ sườn non thuận nẻo mà ra.

Chúa-tiên nói : Bạch-sà-Nương đâu ra mẹ nhỉ.

Sà-Nương nói : Bạch lạy chúa tiên con đã vô hầu

Chúa tiên nói : Bạch sà-Nương con hỡi, mẹ ban cho con một cành kim thoa cử sươn non thuận nẻo mà ra, gặp Mộng-Lân kết duyên cầm sắt, con cùng chàng kiếp xưa định ước nữa mai sau trọn nghĩa đá vàng.

Sà-nương nói : một năm bốn mùa vui dầu mà thú cả, chữ trường sinh ba vạn sáu nghìn ngày, tiết dầu năm xuân dân lúc vui thay, trên thờ thánh dưới đặt bày chén ngọc.

Mộng Lân nói : Trời đã tối hơi sương đã lạnh, uầy kia ai véo vót sươn non, người tài tình ướm hỏi khách tài tình, trông chẳng khác chằm ngư lạc nhận đi đâu thơ thần đó du em

Sà-Nương nói : Trình tràng thiếp tôi nay là Bạch Sà-Nương. Chúa tiên sai ra kết ngãi cùng chàng duyên tần tần se dây cùng đây.

Mộng Lân nói : Nay đây mẹ cũng cho đây một cành kim thoa, nàng cầm lấy ngắm xem đã có phải.

Sà-Nương nói : Thiếp tôi ngắm đôi thoa này chính phải là của mẹ cho, duyên tần tần se dây cùng đây, anh ơi duyên phận phải chiều, giây tơ hồng có bèn vắn vút, cái sợi chỉ đào sẵn hải còn

sấn, cầm lấy tay trông mặt tần ngần. chỉ thề nổi trời sanh có bên nước biếc a ời a, để mấy phần em lại cùng anh.

Mộng Lân nói : ời em ời ; ngày hôm nay thiên duyên như tiền định, vợ chồng ta gia thất đã thành, này em ời, huê chúc động phòng loan ôm có bên lấy phượng, phượng bỗng lấy loan.

Sà-Nương hát : Riệu bạch liên chè tàu dầu mà chén cúc. tửu tam tuần ẩm phước chơi xuân, trên tranh cheo đèn khêu sáng dạng lúc như lâu, sảy cho đập nền nhân dân mà cỗi thọ. y ời y, thiếp tôi trình tràng thiếp đã có thai, thiếp cũng mong cho ngày rộng tháng giải, nhật miệng lắm thiếp tôi muốn ăn của chua cùng của trát, thiếp tôi tính đã đã no ngày mãn nguyệt đến tháng thiếp tôi sinh. tràng phải đi tìm bà tẩm cho tôi mẫu chóng chóng kéo hoa liền sắp nở.

Mộng Lân nói : ời em ời : này đây những sông cùng núi, anh biết tìm bà đỡ nơi đâu, đạo vợ chồng sinh nở có nhau, nàng ngồi xuống anh vít cảnh cho hoa nở.

Sà-Nương nói : Trình chương thiếp đã sinh đặng con trai chàng bế lấy đặt tên cho nó.

Mộng-Lân nói : Nay anh cũng ỡn phước nhà, mà nàng sinh đặng con trai, anh ngắm trong hình do ỡng

nhân sắc hiền tài, đặt tên cho nó Mộng-Lan là chữ ngày hôm nay thanh nhân mát mẻ, sắm lễ vật dâng ra yết miếu.

Sà-Nương ra hát Quá chén riệu say, quạt màn giải chiếu giắt tay anh lên nằm, anh ơi dung dà phù dung, lấy muối thiếp tôi soa chân, vào vườn ngắt nụ tầm xuân thiếp tôi vẽ dầu, anh ơi dầu vẽ dầu vẽ cho trường ngủ thiếp tôi gối đầu một bên. anh ơi bên là một bên, đương lúc ban đêm, thiếp nung đức anh trường lên nung lên đặt xuống có êm chăng là, anh ơi thang là trè thang, cháo đậu thiếp tôi bung lên, nói mấy trường soi một bát gọi là cái công tôi cho bố tôi là công tôi phận gái thiếp tôi nuôi chồng, loan ôm bây giờ lấy phượng, phượng bằng lấy loan y ới y.

Mộng-Lân nói : Nay anh nghe trong triều đình có mở khoa thi em ở nhà thời nuôi lấy con thơ, để anh sẽ lên trường ứng thí.

Sà-Nương nói; Trình chàng Quân tử, chàng đi thi thiếp cũng đành lòng. đường công-danh chờ ngại cù lao việc gia thất đã đành có thiếp.

Mộng-Lân nói : Thôi em trở lại quê nhà để anh đăng trình thượng lộ, thượng lộ đăng trình ca nhất khúc vui chân ta đây. Đi mau mau cho tới Trường an tới Trường-an rồi đây nộp quyền đề dạm

Quan trường ra chấm quyền

Mộng-Lân nói : văn làm rồi nộp giữa bệ rồng, xin khảo quan ngài khai khán.

Quan-Trường nói : Văn Mộng Lân làm lần này là đệ nhị, văn đã hỏng võ lại cũng hư, mong gì nữa thi thư lập nghiệp, con sẽ về gắng sức ra công việc nghiên bút con đừng trễ nải.

Thiên-lôi ra nói : Kim mộc thổ thủy hỏa, ngũ biểu tự Thiên-lôi. nghe Bạch-sà-Nương đã mãn kiếp trần. Giờ sai xuống đưa về châu động phủ.

Sà-nương nói : Ới thương ời, mãn kiếp giờ dương chồng đi vắng biết lấy ai mà than thở, ời thương ời này mẹ đẻ nước đây khát thời con uống nữa ngay sau mẹ nay tế độ

HỒI THỨ BA

Mộng Lân đi thi về than Ới thương ời, nay đã đến quê nhà dường thì thấy chứ nàng thì không thấy.

Mộng-Lân than : Bạch phân nhất phẩm, phân chi nam bắc, hồ hán lưỡng biệt tây đông, đi mà thôi biệt tây đông đôi đường ly biệt, tao khang chi thê bất khả hạ đường, bần tiện chi giao mạc khả vọng, em em ời đôi đường thương nhớ biệt em dâu than thở đôi nhời.

Bạch-Sà-Nương hiện lên nói.

Trình chàng thiếp tôi nay đã mãn kiếp trần. Thiên lôi xuống bắt về trầu động phủ, nửa nhớ chồng nửa lại nhớ con, vậy phải hiện lên đây nhủ bảo chàng giở về nuôi lấy con thơ để thiếp lại về trầu động phủ

Mộng-Lân than : ời thương ời ! thi thì không dễ trở ra về vợ lại đi đâu, thân tôi này gà sống nuôi con biết lấy ai bù đắp nước cơm cho con bù cùng tôi nuôi nấng, này con ời ! mẹ con đã về nơi động phủ, cha con ta nương tựa cùng ai, trời đất hỡi thấu tình chăng nhẽ.

Bạch-sà Nương em hỡi. em đã hiện lên thi em trở lại nhà, nuôi con thơ thay đỡ cho ta, để chọn kiếp bách niên giai lão đó du em..

Bạch-sà-nương nói ; chàng ời ! âm dương phân lưỡng lộ, phu phụ đoạn thâm tình, em cùng chàng mãn kiếp trần sinh, vậy nên thiếp lại chiều động phủ. vì nhớ con hiện lên thiếp nhủ, thôi đừng nên thương nhớ làm chi, (biến đi mất.)

HỒI THỨ TƯ

Mộng-Lân hát. Quân tử đa mang, một nhời ghi tạc đá vàng thủy trung, được nhời như cỏi tấm

lòng y ới y như cời tấm lòng, trở kim thoa mấy khăn hồng chao tay rằng trăm năm cũng từ đây, của tin gọi một chút này làm ghi, sẵn tay bẻ quạt hoa quỳ, mấy canh thoa ấy tức thì anh chao tay y ới y.

Mộng-Lan ra nói. Ngày hôm nay thừa hành nghiêm huấn, thử giao chơi san thủy, một ngày giờ ta sẽ cùng nhau đàm đạo, ai như tôi quyết phen này lập lấy công danh.

Quân Nữ Nhung báo : cấp báo cấp báo ! quân chúng tôi canh ở ải utoại thấy một người tài giỏi con giai vậy nên phải về đây bẩm báo.

Nữ-Nhung nói : Quân canh giờ cho cần, ới thẳng kia mây ở hà đông hà-quân hà-thành, mây đi đâu tới đó, mau cho tao lấy dầu hạ lạnh.

Mộng lan nói : Nữ tắc, hỡi nữ tắc, mây đàn bà kim chỉ vá may sao lại giám theo đòi yên ngựa, nhà người tên tuổi là chi ra trận người hay những gì ?

Nữ-Nhung nói : Ngô biểu tự Nữ-Nhung, ta ra trận hay mộc hay khiên hay đao, nhà người tên tuổi là chi, ra trận hay gì nói cho ta rõ ?

Mộng-Lan nói : Ta nay biểu tự Mộng-Lan ta ra chận ta hay cung hay kiếm hay giới.

Hát tầu mã dục mã phi đề xuất khúc tựa tao khe mang lý lộ ấy ấy ấy .

Nữ-Nhung nói : Lời oanh lời oanh, chích lịch chích lịch. quân đề huề mâu kỷ tung hoành, nhất chiến danh là danh chiến bãng, thủ trì tam sách kiểm trĩnh đề binh, « hai bên đánh lộn »

Mộng-Lan nói : Mỗ mới ra oai một phút. Nữ-Nhung đã bạt phong, nó đàn bà kim chỉ vá may còn đối địch mỗ lấy đầu hạ lệnh, tức địa tức thiên tồn tức hởi ấy ấy ấy.

Lại nói : ở này chanh con, nữ nhung ta đã dẹp rồi thầy tớ ta du san ngoạn cảnh.

Hát : trèo lên ngọn núi chữ ba vì, đường đi tình đi khuất khúc cảnh thì sinh thay, chúng ta đây chỉ một tớ thầy, ví bằng tình chung mây khéo có ngày tan sương y ời y.

Mộng-Lân ra nói : bồi hồi tâm bất định, phảng phất ngã tư nhi, chẳng biết lâu nay mộng-lan nó du san ngoạn cảnh, mà chưa thấy phản hồi.

Hát : đoái trông ngọn núi cao cao, già già nhớ trẻ biết bao là tình.

Mộng-Lan về nói : gia giám thừa thân phụ, con mộng-lan nay đã vô hầu :

Mộng-Lân nói : thế ra con đã về đấy a con du san ngoạn cảnh có thú vật gì lạ không ? có sự gì là khả quan không ? con thuật lại cho cha nghe,

Mộng-Lan nói : gia giám thừa thân phụ, con vừa tới san lâm du ngoạn, bỗng gặp một nữ-nhung, ra chặn đường ghê gớm hãi hùng, con ra sức cùng nàng giáp chận, con vừa ra thần lực, nó đã bị thua hoài. nên con đi cũng đã quá ngày, vậy xin cha miễn chấp.

Mộng-Lân nói : khen cho con sức dỏi, thực cũng đáng anh hùng, phải con nên gắng tập võ công, để mai sau ra chường thí võ, họa may ra nổi dòng tôn tổ, chớ để chi mà hổ tiếng danh gia đó như con.

Mộng-Lan nói : cúi đầu phụng thừa nghiêm huấn, ngửa mặt bái lĩnh kim ngôn. con xin luyện tập võ công, để gắng sức theo cùng tôn tổ.

Hát : vắng vặc là cái đêm hôm rằm, nửa đêm tình đêm mà về sáng giăng bằng ngọn tre, anh trót, anh trót, yêu ai mà cho tròn một bề, cho tròn một bề, để em tình em thơ thần mà để ngồi kể cái bóng ông giăng, cái sự tình này em ơ có thấu chăng là tình chẳng y ới y.

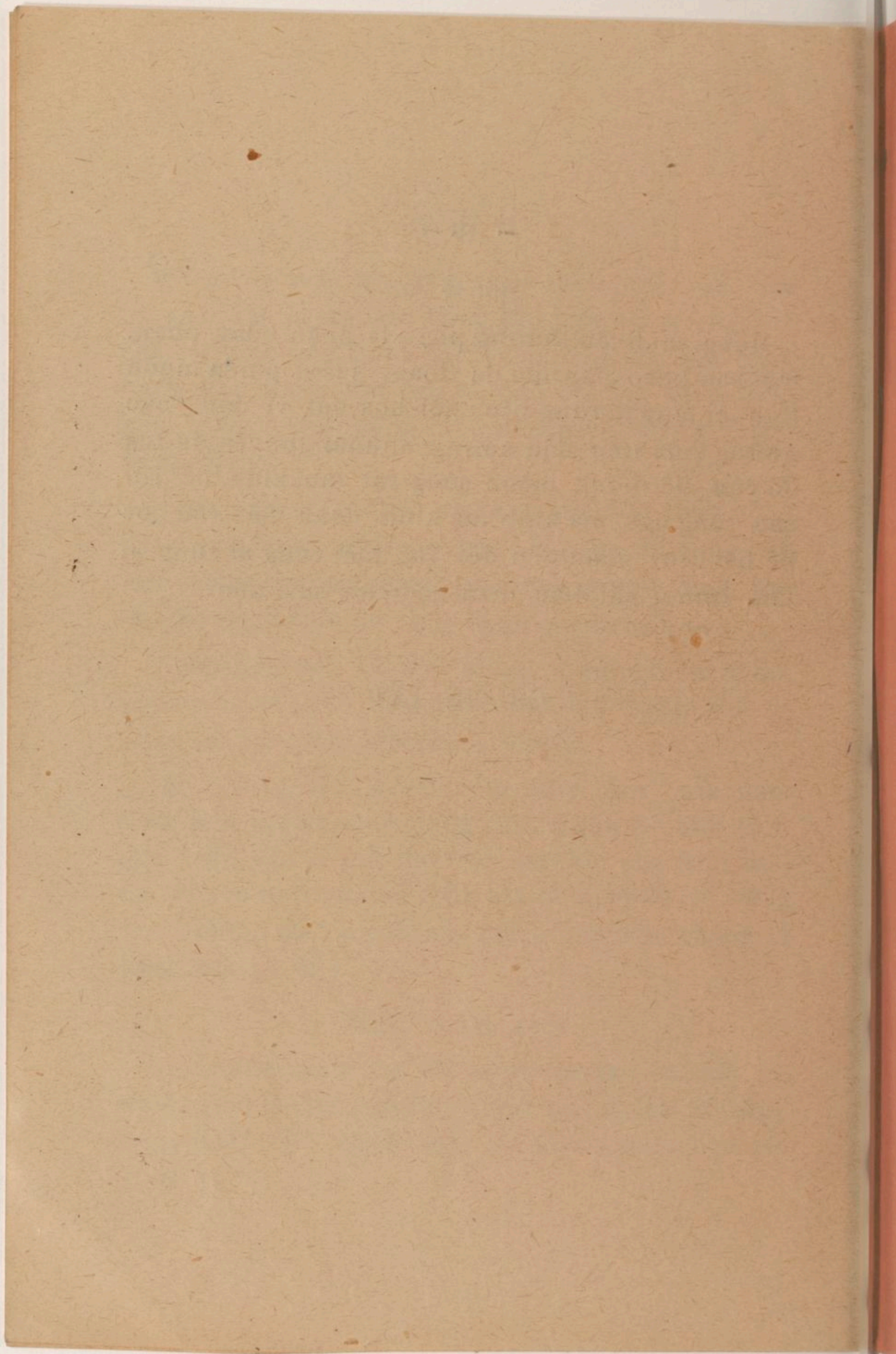
Hát văn trò

Giọt nước canh bèo, đã từng lưu lạc, chứ đà lại nhiều gian chuân. lúc chúng anh phong lưu rất mực hồng quần, đời người mấy lúc gian chuân mà già y ới y.

Hát lý

Mộng canh tàn thương phận là phận hồng nhan,
trời sao khéo gian dúi đa đoan, sui ai phiền muộn
tình lai láng thương bèo chôi hoa dạt vì đâu, nào
những thừa trên đầu xương nhuộm, thuyền đương
độ cửa bể mòng mênh sóng rạt lăm kinh, bể trời
cao rộng nghĩ mà kinh mà kinh, đành thân thể góc
bể bên trời, nhẩn nhủ đôi lời, biết cùng ai cùng ai
tâm tình u uất đêm đêm ngồi tựa hiên mai

CHUNG TẤT

SÁCH ĐÃ XUẤT BẢN

Sơ học quốc ngữ	Hát thủy vân
Mạc Đình Chi sự tích	Những bài hát mới
Chuyện Chương Chi	Hát quan họ
Hương sơn hành trình	Bồng mạc tân ca
Hương sơn phong cảnh	Hát lối ả đầu
Quả phụ ngâm	Nam nữ đối ca
Quả xuân nữ thân	Tam quốc diễn ca thứ 1
Chuyện đông tiền vạn liệt	Tam quốc diễn ca thứ 2
Thăng thiên văn bản	Chinh đông diễn ca » 1
Bạc tình chi lăm	Chinh đông diễn ca » 2
Tam nguyên thi tập	Chinh tây diễn ca » 1
Đạm tiên mộng ký	Chinh tây diễn ca » 2
Lục súc chạnh công	Thanh xá bạch xá
Giai khuyến vợ	Kiều tông chính lục
Kim Vân Kiều lầy	Giang đông phó hội
Lý hành vân. Thán Kiều	Mộng lân trò
Ca cải lương	Tử dư trò - Thán-Kiều
Lý giao duyên	Chung vô Diệm diễn ca 1
Thiếu nữ hoài xuân	Chung vô Diệm diễn ca 2
Tình bạn tri âm	Tây du diễn kịch thứ 1
Khuyến con làm dâu	Tây du diễn kịch thứ 2
Ngũ hồ bình liêu	Song phượng chiến quân
Ngũ hồ bình nam	Đông hán diễn ca
Thập ân kỳ cầu	Tây hán diễn ca
Ứng phó chân kinh	Triệt giang đoạt A-dầu